

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Valja za vsa leta . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za izposojnino celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-1242

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-1242

No. 231. — Štev. 231.

NEW YORK, SATURDAY, OCTOBER 2, 1937—SOBOTA, 2. OKTOBRA 1937

Volume XLV.—Letnik XLV,

KITAJSKA ARMADA JE VSTOPILA V OFENZIVO

JAPONCI ZATRUJEJO, DA SO KITAJ. VOJAKI POD VODSTVOM RUSKEGA GEN. BLUECHERJA

Angleški narod je začel zahtevati bojkot japonskega blaga. — Dvestotisoč kitajskih komunistov bo v kratkem odšlo na fronto. — Rusi baje prekrbujejo Kitajce z municijo in drugim vojnim materijalom. — Japonci ne bodo trpeli vmešavanja.

TOKIO, Japonsko, 1. oktobra. — Japonski vnašni urad je danes objavil, da Japonska ne bo trpela nobenega vmešavanja kakšne tretje države v japonsko-kitajsko vojno.

To svarilo je predvsem naperjeno proti Angliji, kajti Japonci so prepričani, da je bil pod angleškim pritiskom izražen v skupščini Lige narodov protest proti obstreljevanju kitajskih mest.

Neki uradnik japonskega ministrstva za zunanje zadeve je rekel: —

— Vojna med nami in Kitajci je povsem naša zadeva. Mi ne potrebujemo nobenega vmešavanja. Sli bomo po začetni poti. Če hoče kakšna država posredovati, se mora najprej seznaniti z našimi cilji in nameni.

SANGHAJ, Kitajska, 1. okt. — General Ču Šao-liang je pri Hongkevu poslal v boj celo infanterijsko in artilerijsko silo v namenu, da zlomi veliki japonski napad, še predno se je pričel. Ču Šao-liang hoče za vsako ceno zadržati Japonce pri Šanghaju, da vzdrži moralo naroda po celi deželi.

Zgodaj zjutraj so pričeli grmeti veliki kitajski topovi ter so razbijali japonsko črto pri Honkevu. Kitajci skušajo z artilerijo pregnati Japonce od severne železniške postaje, ki je ključ do Čapeja. Ako Kitajci izgube postajo, bi bila zlomljena njihova obramba proti Japonskemu prodiranju v notranjost Kitajske.

Japonski letalci so se dvignili z letališča v Jangcepu, skušajo najti kitajske baterije, toda japonske baterije so molčale.

SANGHAJ, Kitajska, 1. okt. — Nova komunistična armada in armade avtonomnih guvernerjev prehajajo na vladno stran ter proti skupnemu sovražniku — Japonski. Armada okoli 200,000 komunistov bo v kratkem šla v boj proti Japoncem v severni Kitajski. Iz vseh zapadnih provinc prihajajo armade v osrednjo Kitajsko, od koder bodo poslani na severno fronto in proti Šanghaju.

SANGHAJ, Kitajska, 1. oktobra. — Japonci zatrjujejo, da imajo natančno obvestilo, da kitajsko strategijo proti Japoncem vodi vrhovni poveljnik sovjetske armade v Sibiriji maršal Vasilij Galents Bluecher.

Poročilo na japonsko častnikarsko aegnturo Domei iz Nankinga pravi, da maršal Bluecher vodi kitajski odpor po telefonu iz svojega glavnega stana v Sibiriji.

Isto poročilo tudi pravi, da je cesta čez zapadni del province Sinkiang polna tovornih avtomobilov, ki vozijo municijo in druge vojne potrebščine iz Sibirije na Kitajsko.

LONDON, Anglija, 1. okt. — Med angleškim narodom postaja vedno bolj glasna zahteva, da Anglija bojkotira japonsko blago. Javnost tudi zahteva, da je sklicano posebno zasedanje parlamenta, da razpravlja o japonsko-kitajski vojni, ne glede na posledice.

Angleška delavska stranka je pričela veliko agitacijo za izvanredno zasedanje parlamenta in v tem jo podpirajo liberalci, in celo nekateri konservativci.

Sodnik Black pojasnil svoje stališče

A. F. L. V ZVEZI S KAPITALISTI

Na zapadni obali, pa tudi v Pennsylvaniji in v New Yorku se snuje zarota proti Labor Relations Boardu.

SEATTLE, Wash., 1. okt. — Ko se je mudil tukaj predsednik Roosevelt, so mu povedali, da so se nazadnjaški glavarji na Pacifični obali združili s kapitalističnimi interesi v namenu, da uničijo National Labor Relations Board.

Središče te zarote je v Seattle in v San Francisco. V San Francisco delajo bossi Federacije z odborom organizacije, ki se imenuje "41". Ta organizacija delodajalcev se je leta 1935 in 1936 z vsoto silo borila proti mornariškim delavcem, ki so člani C. I. O.

V državi Washington je D. Beck, načelnik unije razvažalcev, že večkrat nastopil proti Labor Boardu. Ta agitacija se je razširila tudi v sosednjo državo Oregon, ki ima Charlesa Martina za guvernerja. Pred dvema tednoma je Chas. Martin s pomočjo državne milice zlomil dva štrajka CIO. Zda se ljudje, ki jih kontrolira D. Beck pripravljajo na nov napad na Labor Board.

Ta zarota pa ni omejena samo na Pacifično obal. Slična poročila prihajajo tudi iz države Pennsylvanije in tudi iz New Yorka.

Na konvenciji Ameriške Delavske Federacije v Denveru bo navzroč tudi Madden, načelnik Labor Relations Boarda in bo sproti odgovarjal vsem, ki bodo obsojali njegov urad.

SLEPI DIJAK DOBIL NA GRADO

HAMILTON, N. Y., 1. okt. — Na Colgate University je med tisoč študenti tudi slepec Michael Supa. Zaradi izredne pridnosti in presenetljivega napredka v študijah je dobil danes Ebenezer-Dodge nagrado. Ko ga je peljal njegov zvesti spremljevalec — policijski pes — proti odru, kamor so ga poklicali profesorji po nagrado, so mu njegovi tovariši navdušeno ploskali.

UMOR ZARADI DOLARJA

INDIANAPOLIS, Ind., 1. okt. — Trije fantje, dva stara po sedemnajst, eden pa osemnajst let, so priznali, da so od smrti pretepli 61 starega Charlesa McCoya. Odvzeli so mu uro, ki je bila vredna en dolar. Uro so pozneje vrgli v vodo. Zagovarjati se bodo morali zaradi roparskega umora.

SOVJETSKI ADMIRAL ODSTAVLJEN

Vrhovni poveljnik sovjetske vojne mornarice admiral Orlov je bil odstavljen. — Admiral Viktorov postal njegov naslednik.

MOSKVA, Rusija, 1. okt. — Po ovinkih je javnost izvedela, da je bil odstavljen kot vrhovni poveljnik sovjetske vojne mornarice admiral Vladimir Orlov, ki je skupno z vnanjim komisarjem Maksimom Litvinovom zastopal sovjetske republike pri kronanju angleškega kralja Jurija VI.

"Pravda", ki je glasilo komunistične stranke, je namreč prinesla poročilo o paradi z mornariške akademije odhajajočih častnikov. Poročilo pravi, da je bil pri paradi navzroč "vrhovni poveljnik vojne mornarice admiral Viktorov."

Admiral Orlov je bil tudi obenem vojni podkomisar, isto mesto, ko ga ima maršal Jegorov v armadi. Jegorov je postal naslednik vstreljenega maršala Mihajla Tuhačevskega.

Admiral Orlov je bil izbran da zastopa Rusijo pri kronanju angleškega kralja na mesto maršala Tuhačevskega, ki je bil zaradi veleizdaje vstreljen v juniju s sedmimi drugimi generali.

Z dežele prihajajo poročila, da je bilo zopet vstreljenih 24 "sovražnikov sovjetske unije." Obdolženi so bili, da so pokvarili semensko žito. 21 jih je bilo vstreljenih v krajih ob Črnem morju, trije pa na Krimu. Značilna je obdolžba, ki jo je izreklo sodišče: "Sodišče je moglo dognati, da so fašistični zastopniki pokvarili žito, ki je bilo namenjeno za kolektivne državne kmetije."

LINDBERGH BO OSTAL AMERIŠKI DRŽAVLJAN

S parnikom Normandie se je vrnil večeraj v Združene države slavnih zdravnik dr. Alexis Carrel, prijatelj znanega letalca Lindbergha.

Na vprašanje, kaj je z Lindberghom, je odvrnil častnikarjem: — Lindbergh niti najmanj ne misli postati angleški podanik.

— Kdaj se bo vrnil? — so ga vprašali. — Na to vprašanje pa ne bom odgovoril.

Ko se je mudil dr. Carrel na otoku St. Gildas ob angleški obali, ga je Lindbergh večkrat obiskal.

NAROČITE SE NA "GLAS NARODA" NAJSTAREJŠI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI

LEVIATHAN BO RAZBIT

Veliki parnik bo porabljen za staro železo. — Prepeljal je največ ameriških vojakov na Francosko.

Parobrodna družba United States Lines naznanja, da se je odločila, da proda veliki parnik Leviathan za staro železo in je povabila ameriške in inozemske ponudnike, da nudijo zanj primerno ceno.

Leviathan je že od septembra 1934 privezan k pomolu v Hoboken.

Mesto Leviathana bo zgrajen nov parnik, ki bo veljal \$13,759,000.

Za veliki parnik je imela družba že več ponudb. Nekateri so ga hoteli kupiti in ga predelati v velik hotel, ki bi stal v Flushing zalivu v New Yorku pri veliki svetovni razstavi. Neka družba ga je v isti namen hotela kupiti za Porto Rico, neka družba pa ga je hotela porabiti za igralnico v Floridi.

Parobrodna družba pa se je slednjič odločila, da ga proda za staro železo, ki je vredno od \$1,250,000 do \$2,000,000.

Leviathan je bil zgrajen v Hamburgu leta 1913 pod imenom Vaterland. Dolg je 950 čevljev in ima 54,500 ton. Svoj čas je bil največji parnik na svetu. Istega leta pa so Nemci pričeli graditi še večji parnik Bismarek, zaradi svetovne vojne pa je delo prenehalo. Po svetovni vojni so z delom zopet pričeli in parnik je morala Nemčija izročiti Angliji, ki ga je prepustila parobrodni družbi White Star Line, ki ga je prekrstila v Majestic.

Leviathan je bil interniran v Hoboken, ko je izbruhnila svetovna vojna. Ko pa so tudi Združene države stopile v vojno, ga je ameriška vlada zasedla in ga rabila za vojaški transport. Leviathan je na Francosko prepeljal 200,000 ameriških vojakov. Po vojni je bil zopet v pristanišču v Hobokenu do leta 1921. Tedaj je bil prenovljen s stroški \$8,000,000 in ga je prevzela družba United States Lines. Samo leta 1929 je Leviathan med Evropo in Ameriko prepeljal 250 tisoč potnikov. Navzile temu pa je imela družba z njim izgubo, kajti njegovo obratovanje je bilo zelo drago. Leta 1934 je imela družba z njim \$500,000 izgube, zato ga je postavila izven prometa in se od tedaj nahaja v Hobokenu.

STRIC JAPONSKE CESARICE BOLAN

TOKIO, Japonska, 1. okt. — Princ Taka Kuni, 61 let stari stric japonske cesarice Nagako, je živorno obolel na ledi.

BIL JE ČLAN KUKLUKS KLANA PA JE KMALU Odstopil

WASHINGTON, D. C., 1. oktobra. — Nocoj je govoril po radio sodnik najvišjega sodišča Hugo L. Black. Njegov govor je bil broadcastan po vsej deželi. Sodniku se je zdelo potrebno odgovoriti na očitke, da pripada kukluksklanski organizaciji.

FAŠISTI SO UDARILI NA TREH KRAJIH

Republikance hočejo odvrniti z drugih front. — Fašisti pošiljajo močna ojačenja proti Jaci.

MADRID, Španija, 1. okt. — Madridska fronta, ki je že dolgo počivala, je zopet vzplamtel, ko so fašisti pričeli napadati na treh krajih, da odvrnejo republikance od drugih front.

Drugi fašistični napadi so bili pri Useni in Carabanchelu, južno od Madrida ter okoli Vseučiliškega mesta, v zapadnem delu Madrida.

HENDAYE, Francija, 1. okt. — Španski vladni častniki pravijo, da pošiljajo fašisti močna ojačenja proti Jaci blizu francoske meje, da bi vstavili vladno ofenzivo.

V Jaci je važno železniško križišče in bo posebno velikega pomena, ako bo Francija v resnici odprla svojo mejo za orožje in vojaštvo.

Dalje proti jugu na aragonski fronti so republikanci dospeli 11 milj do Saragosse. 50 vladnih aeroplanov je tudi pričelo ofenzivo pri Zueri, nekaj milj proti severu od Saragosse.

Vladno poveljstvo hoče odrezati fašistične armade pri Jaci, Saragossi in Huesci ter odpreti glavno cesto za prevoz municije in orožja iz Francije.

Republikanska armada je v štirih dneh zavzela 70 kvadratnih milj ozemlja na aragonski fronti. Republikanska ofenziva pa je tudi zmanjšala fašistični pritisk na asturski fronti. Z asturske fronte so morali fašisti umakniti celo italijansko divizijo in več škadronov aeroplanov.

Republikanci so potisnili nazaj fašiste pri Useni, da jim je bilo mogoče požeti več akrov ječmena, ki so ga bili posejali komaj 200 jardov od sovranske bojne črte.

HITLER BO VRNIL OBISK MUSSOLINJU

BERLIN, Nemčija, 1. okt. — Hitler se bo odzval Mussolinjevemu vabilu in ga bo obiskal v Rimu. To bo že drugi Hitlerjev obisk. V Italijo namerava odpotovati spomladi.

Black je odkrito priznal, da je bil član te tajne organizacije, pozneje je pa izstopil iz nje in izza onega časa ni imel ž njo nobenega opravka več.

Skliceval se je na svojo delo v senatu, kjer se je v teku enajstih let izkazal za poštenega in naprednega liberalca. Pozval je svoje poslušalce, naj ne verujejo njegovim nasprotnikom, ki ga skušajo predstaviti kot človeka, prežetega z mržnjo do židov, katoličanov in črncev.

Značilne so sledeče njegove besede: "Nekoč sem bil pristopnik h Klanu. Pozneje sem izstopil ter nisem bil nikdar več njegov član. Prav nič mi ni znano, kaj je bilo zapisano takrat ali kaj je zapisano danes v zapiskih tiste organizacije."

Služaj sodnika Blacka je edinstven v zgodovini Amerike. Doslej ni še nikdar noben najvišji sodnik branil samega sebe.

V svojem govoru je Black priporočal versko strpnost ter obsojal predsodke, ki jih imajo nekateri proti raznim veroizpovedim in plemenom.

Black je izstopil iz Klana še predno je postal senator.

Gonjo proti njemu so vprizorili predvsem nasprotniki New Deala. Iznebiti so se ga hoteli, ne zato, ker je bil svojčasno Kukluksklanec, pač pa zato, ker je kot senator zagovarjal socialni in gospodarski program predsednika Roosevelta.

NOVA AMERIŠKA KRIZAR- KA "BROOKLYN"

Admiral Harris Laning je večeraj izvršil svoj zadnji uradni čin, predno je stopil kot poveljnik tretjega mornariškega okraja v pokoj, ko je postavil v službo novo veliko križarko "Brooklyn."

Admiral Laning je večeraj do služil svoje 46. službeno leto v ameriški vojni mornarici. Njegov naslednik bo admiral C. W. Woodward, ki je bil do sedaj dodeljen mornariškemu departmantu v Washingtonu.

V Norfolk, Va., pa je kapitan E. D. McWhorter prevzel novo matično ladjo za aeroplane "Yorktown," ki je veljala \$20,000,000.

OTROŠKA PARALIZA POJEMA

WASHINGTON, D. C., 1. okt. — Zvezni zdravstveni urad naznanja, da je začela otroška paraliza pojemat. — Prejšnji teden je bilo 879 slučajev te bolezni, v tekočem tednu pa samo 730. Največ otrok je zbolelo v državah Illinoisu in Pennsylvaniji.

Kratka Dnevna Zgodba

OH. H. IBSH:

ZENA ANGLEŠKEGA LORDA

Vivare je begal po ulicah kakor vselej, ko mu je zmanjkalo denarja za njegovo prazno življenje. Hodil je mimo ljudi in hiš. Po glavi mu je šlo samo to, kje in kako bo navrtal prijatelja ali znanca, ki bi ga slučajno srečal. Edino od tega si je obetal pomoči in izhoda iz zadrege.

Prijatelje in znanee je delil v dve vrsti, v takšne, ki so njegove prošnje za posojilo brezobzirno odbijali in v takšne, ki so mu posojali denar, povrh pa mu še dajali lepe nauke. Prve je nekako bolj spoštoval in cenil. Kaj je njemu bilo treba moralnih propovedi? Kdor noče delati in je vajen udobnega življenja, se itak ne poboljša, si je rekel. Pridige pa ne zaležejo nič.

Sicer pa je bil lep mož, čeprav je nosil že oguljeno obleko. Kljub temu ni gledal mirko izpod čela. Nasprotno, njegova lica so se vedno smehljala — in ta smehljaj je bil vedno uganka vsem, ki so ga poznali. Nihče ni vedel, dali prihaja njegovo zadovoljstvo od spomina na preteklost ali od misli na bodočnost. Drobni dogodki, ki jih je moral preživeti vse polno, so bili precej brezbarvni. Zato se je bil nekako polenil v mislih. Nemara je bilo temu krivo to, da je vsako stvar spravljal v zvezo z usodo, ki proti nji ni mogoče nič storiti. Skratka — njegovo samsko življenje mu ni bilo prav nič napoti.

Zdajci je mislil na Pepino Bonard, lepo zvezdo v njegovi karieri dona Juana. In glej, kakor bi bilo ugenila njegovo misel, je stopila iz avtomobila, ki se je bil ustavil nekaj korakov pred njim. Bilo je na vogalu ulice, kjer se bleščijo draguljarske izložbe in vabijo modni saloni dame, naj vstopijo noter.

— Klanjam se, lepa gospa, — je pozdravil damo.
— Kaj? Ali vidim prav? Glejte nu, sam Bog mi je vas poslal. Ali mi hočete žrtvovati četrt urice?

— Žrtvovati, pravite? Te četrt urice bo moj pravnik! — je rekel in stopil bliže.
— Ljubezniv, kakor vedno! — je pripomnila dama.
— Recite rajši: Zaujubljen! — je popravljal ljubeznivo.

Pri sebi je mislil, da ga hoče vprašati za svet glede kakšne obleke, ki jo hoče kupiti. Toda to pot ni bil pogodil njene namere. Prišla je k draguljarju, da kupi ogrlico. Vivare je jedva sledil njenim besedam, čeprav je mnogo govorila. Mnogo bolj ga je pritegovalo njeno lice z zapeljivimi, kras-

nimi ustnicami. Iz njih so se mu izdajale vsakovrstne sladke laži, za katere je bil v zadregi, če je moral nanje odgovorjati.

Že leta in leta ni slišal iz njih besedice. Zdelo se je, da se zopet pregibale, je občudoval njihovo harmonično linijo, pod katero so se časih prikazali krasni beli zobje, kajti Pepina je nenehoma govorila. Bila je podoba, da mu hoče povedati vse, kar je zamolčala v teh zadnjih letih, odkar se nista več sešla.

Vivare je pri draguljarju pozorno motril biserje in zlahke kamne. Jemal jih je tudi v roko, po enega, občudoval vsakega posebej in izrekel na koncu svojo sodbo kakor bogataš, ki cenil življenje zgolj z estetskega vidika. Pri tem se je celo zgodilo, da je pritrčnil Bonardovo. Šlo je za ceno. Ker se niso mogli sporazumeti, je rekla, da bo klicala draguljarja z doma po telefonu. Nato se je obrnila k Vivaru in rekla:

— Pojdiva!
Stopila sta iz trgovine na tlak. Popolnoma ga je bila očarala s puhtečo dišavo in elegantno linijo svojega telesa. On ji je bil suženjsko pokoren in če bi bila rekla, naj jo spremlja do konca sveta, bi ji bil sledil.

— Sedite z menoj v avto, — ga je povabila in on je sprejel z hvaležnim pogledom. Nato je naročila vozaču:

— Peljite nas daleč po gozdih in parkih.
— Veste, kaj sem si izmislila, — je dejala, ko so se vrata zaprla od zunaj. — Sklenila sem, da vas ukradem za nekaj časa.

— O, — je dejal s prijetno mehkobo, — ne bom se branil Pepina...

— Dragi moj, Pepine ni več, — je pripomnila čez trenotek. — Jaz nisem več v varietetu. Zaključila sem umetniško kariero. Ali se nič ne veš?

— Hm, skoraj bi dejal, da ne.
Presenetilo ga je, da ga je začela tikati kakor nekoč v starih časih.

— Ali ne veš, da sem Lady Brooms?
In začela mu je pripovedovati, kako je prišlo od tega. Razvijala je neverjeten, a resničen roman, ki ga lahko doživi samo pariška artistka. Videl jo je angleški lord, se zaljubil vanjo, ji ponudil roko — ali naj ga odbije? Ne! Vzela ga je, dasi se ni niti zavedala, kaj pomeni njen novi naslov.

— Moj mož je Edi Brooms, — je hitela pripovedovati Vivare. — On živi samo za biče. Ima jih več zbirki. Ni slab človek, ampak vse njegove navade niso baš odlične. Posebno z alkoholom si je dobro v sorodu. Kadar se napije, je odvračen. Takrat prihajajo do veljave njegove najnižje strasti.

— Ti si torej nesrečna? — jo je vprašal Vivare.
— Ah, ne pomiluj me, dragi stari prijatelj. Hvala bogu, naju čisto loči morje. Jaz imam tukaj hišo in služabnike. Čim se on odpelje, sem prosta kakor ptica in si ne dam kratiti svobode. Njemu whiskey in lovski psi — meni svoboda! Tako živiva vsak zase. Angleški lord je čudna zver, lahko mi verjameš. In ti?

— Jaz, — je dejal Vivare, — z menoj je še vedno po starem. Ne! Ne govorim resnice. Čedalje ravnodušnejše postajam napram ljudem in svetu. Zli se mi, da vedno bolj tonem v pekel. Kaj se hoče! Življenje postaja puho. — Kadar bo tudi okoli mene vse tako prazno, kakor je v meni, takrat —

Zamahnil je z roko, kakor bi hotel pokazati, da pojde drugam.

— Zares se nisi nič spremenil. Samo otožen si bolj kot nekoč. Prejšnje čase si bil vesel in veder...

— Vidiš Pepina, duša mi je začela nekako siveti. Prišel je čas.
Avto je dirjal skozi gozd. Vivare je ravnodušno zrl pred se.

— Ah, dragi moj, ne misli, da meni ni nikoli puho pri duši — je dejala Pepina. — Tudi vsi moji dnevi niso solnčni in zlati. Tudi jaz časih obupujem.

Solze so ji stopile v oči in potožila je, kako bedno in revno je življenje brez ljubezni v razkošju, ki ne pomeni nič, če ne čuti človek bližine druge in ljube osebe, če mora živeti poleg moža ki mu je glavno pijavca in žival, katero lahko pretepa z bičem, kadar je pijan ko čep.

— Reci mi še to: Ali si ga imela kaj rada, preden si mu postala žena?
— Ah, rada. Omamila me je s svojim bogastvom. V meni je gorela samo zavest, da me bodo zavidale prijateljice in znanke. Zdelo se mi je, da sem In pri tem vsem je bil Edi le mož. Kadar je trezen, mi izkazuje veliko pozornost. V nedeljo, ko se napije, pa plačam njegove ljubeznosti z neimnovano ceno.

Nastal je premor. Potem je

OTOK SAMOMOROV.

Japonski otok Oshima je že od pamtiveka opevan zaradi svojih naravnih lepot. Zadnje čase je pa zaslovel tudi po samomorih. Na Japonskem si konča vsako leto življenje okrog 15,000 ljudi. Ljudje, ki razumejo japonsko dušo, trdijo, da se Japonci ne boji tako smrti kakor Evropeci, zlasti za to ne, ker misli, da bo po smrti živel naprej in sicer tam, kjer si je življenje končal. Zato si Japonci izbirajo za samomor najlepše kraje in otok Oshima je kot nalašč ustvarjen za to.

Vlada je kmalu spoznala, da je postala samomorilna epidemija resna nevarnost za japonski narod. Zato si prizadeva prepričati ljudem izlete na otok Oshima, kolikor se to pač da. Prepovedala je izdajati vozne listke samo za otok in zahteva, da morajo potniki ob enem kupiti tudi vozne listke za povratek. Otok Oshima pa ni priljubljen samo med samomorilci, temveč tudi med turisti, ki cenijo njihove naravne lepote. Radi pa hodijo nanj tudi radovedni gledalci, kako skačejo samomorilci v žrelo ognjenika.

OD SUŽNJE DO DAME.

V nekem pariškem penzionatu se šola zamorka, ki je izredno nadarjena in kaže veliko veselje do znanosti. Francoske sošolke, med katerimi je zelo priljubljena, jo kličejo Ninon. Zamorka ima za seboj bogate izkušnje. Doma je iz pragozlov Afrike. Nekeč so njeno rojstvo vas napadli divjaki sosednega plemena; njo so ujeli in prodali kot sužnjo. Najbrž bi bila še zdelj tam, da je ni odkrila Američanka Amy Hillersova na svojem potovanju po Afriki. Američanka je hotela kupiti od plantažnika zamorsko sužnjo, pa je bil mož kavalir in ji jo je podaril. Vzela jo je s seboj in poskrbela za njeno vzgojo. Zamorka se je zelo pridno in lahko učila. Hillersova jo je poslala v francoski penzionat, da se nanč francosčino, potem bo pa spremljala svojo dobrotnico po svetu kot dama.

nadaljevala:

— Kaj vedo ljudje, kaj pomeni imeti lorda za moža. Jaz moram molčati o vseh trdotah zakonskega jarma. Če ga alkohol v kratkem ne uniči, bo uničil on mene. A čemu ti to pripovedujem? Saj ne pomaga nič.

Kmalu po tem razgovoru so poročali angleški listi, da se je lord Brooms ponosrečil na lovu. Šest mesecev pozneje so prinesli pariški listi oznanilo, da se je vdova lorda Broomsa omožila z g. Vivarom.

IZURJENA ŠIVILJA

dobi stalno delo. Plača po dogovoru. — EMILIA VOLK, 248 West 74th STREET, New York City. (2x)



Georges Ohnet:

Zadnja Ljubezen



V komtesini toaletni sobi se je oblačila gospa de Jassac. Slišalo se je, kako nervozno govori s svojo sobarico in kriči na njo:

— Josefina, pazite vendar, da me ne ranite, saj niti dihati ne morem!... Ah, ah, ah poslušajte vendar, kako se mi glas duši. Popustite vendar malo... Ah, ah, ah! A-a-a, zdi se mi, da sem zvezana, saj mi zasidate iglo v hrbet, če ne boste pazili.

Biserni smeh je sprejel ta obupni krik. Bila je lepa gospa Tresorier, subreta nežne, sloke postave. Izprehajala se je v sosedni sobi in se gledala v ogledalu; ker je zapirala vrata samo zavesa, je slišala vsako besedo.

— Smejete se mi, porednica, — je dejala gospa Jessac. — Vidi se da se zanašate nase in da veste že vnaprej, da vam uspeh ne uide.

— Imeli ga bomo vsi, kajti po pravici rečeno, smo čudoviti. Ah, kdo pa prihaja? Vstop je prepovedan.

Nekdo je hotel od zunaj odpreti vrata in očitod ta skoraj prestrašeni krik.

— Ne bojte se jaz sem, — se je začel porogljivo glas barona Cravanta.

— Kaj! Vi ste! — je vzkliknila gospa Tresorier. — To je pa že od sile! Takoj zaprte vrata!

— Če jih zaprem sploh ne bom mogel govoriti z vami, a če ne bom mogel govoriti, ne boste zvedeli, kar vam hočem povedati.

— To je pa res. No, pa jih odprite malo. Toda preveč radovedni ne smete biti.

— Zakaj pa ne! Saj ste čisto spodobni v stezniku ni spodnjem krilu.

— Kako veste to?
— Kako bi ne vedel, saj vas vendar vidim v ogledalu.

— O groza! — Gospa Tresorier je planila k vratom toaletne sobe in se skrila za nje.

— Zdelo pa povejte, kaj hočete?
— Ali je Armand slučajno tu?

— Kaj? Tu? Grof? Ta čas, ko se oblačim! Kaj ste znoreli? Louisa, ali slišite, kaj si dovoljuje baron de Cravant!

— Da, to je predrež, — je pritrdila gospa de Jassac.

Ah-ah-ah-ah! Toda rada bi, da bi našel grofa, ker se moramo domeniti o nečem v novi igri še pred začetkom predstave.

— Izginil je kakor kafra.
— Pa je vendar obljubil, da se vrne?
— Upam... Vse kaže na to... In vendar se mi zdi zelo čudno, da ga ni. Vso palačo sem že obletal. Zadnje moje upanje je bilo, da ga najdem tu pri vas.

— Že zopet!
— Eh, med prijatelji! Umetnost vse opravičuje.
— Že prav, toda ne opravičuje vas, ki niste igralec, temveč imate v rokah samo priprave. No, zdaj pa pojdite!

— Križ božji, kako nesimpatične znajo biti te gledališke žene! — je zaklical baron de Cr-

vant smeje. Zaprl je vrata in odšel že drugič v grofove sobe. Odprl je vrata in vstopil v razkošno, a vendar strogo opremljeni kabinet. — Strop je bil razdeljen na različne četverkotnike, v temelju modre in rdeče, z zlatimi troperski detelje. V štirih kotih grbi rodu Fontenay - Cravant: zlat stolp s tole deviso: "Pontes n' ay" v spominu na onega Cravanta, ki je v bitki pri Monlontouru, kjer so ga podrlj hugenotki jezdeci, znova zajahal svojega konja brez sedla in se boril tako ves dan. Po mizi sredi kabineta so bili razmetani papirji. Luči so bile zastrte, da je bilo v kabinetu mračno.

Žarek svetlobe je padal v kabinet skozi zaprta vrata in v sobi so se slišali koraki. Iz kabineta je baron de Cravant zaklical: Armand, ali si ti v sobi? Koraki so se približali in na pragu se je prikazal grofov sluga v črni livreji, slavnosten in resen.

— To ste vi, James? Kaj mojega bratranca ni tu? — Že dvakrat sem bil tu, pa ga nisem našel.

V dostojanstveni resnosti je sluga povsobil oči in zamrmral sam pri sebi v angleščini nekaj nerazumljivih besed.

— Kaj pa mrmrate? — je vprašal baron de Cravant, — govorite razločneje.

Sluga se je obrnil proč in molčal.

— Ah, vi me vznemirjate! — je vzkliknil baron. — Kaj pomeni vaš molk? Vem, da ste globoko udani svojemu gospodu. Mar se mu je kaj pripetilo?... Komtesa mi je naročila poizvedeti, kaj je z gospodom grofom.

Zdelo se je, da se je slugi nekaj oglasilo v prsih, toda molčal je. Ves v skrbeh ga je baron odrinil in stopil v spalnico. Tu je bilo vse pripravljen, da bi se grof oblekel za svoj nastop. Črne hlače, bel telovnik, obleka lepo poravnana na ozki in nizki postelji, na mizici je ležala srajca z zlatimi gumbi, samovezuca, žepni robae in rokavice.

Baron de Cravant se je vprašujoče ozrl po bratrančevi spalnici in zagledal je prazen toaletni kabinet v popolnem redu. Zdelo se je, da grofa sploh ni bilo doma, da ni bil v svoji sobi in blizu svoje žene, ko bi bil moral misliti samo na svoje goste. Zaslutil je v tem globoko tajno. Obrnil se je in vprašal slugo za svojim hrbtom:

— Povejte mi, kdaj je odšel gospod grof?

Sluga je spoznal, da ne more več tajiti resnice in zato je sklenil izpregovoriti:

— Gospod grof je odšel pred dobrima dvehma urama.

— In kako?

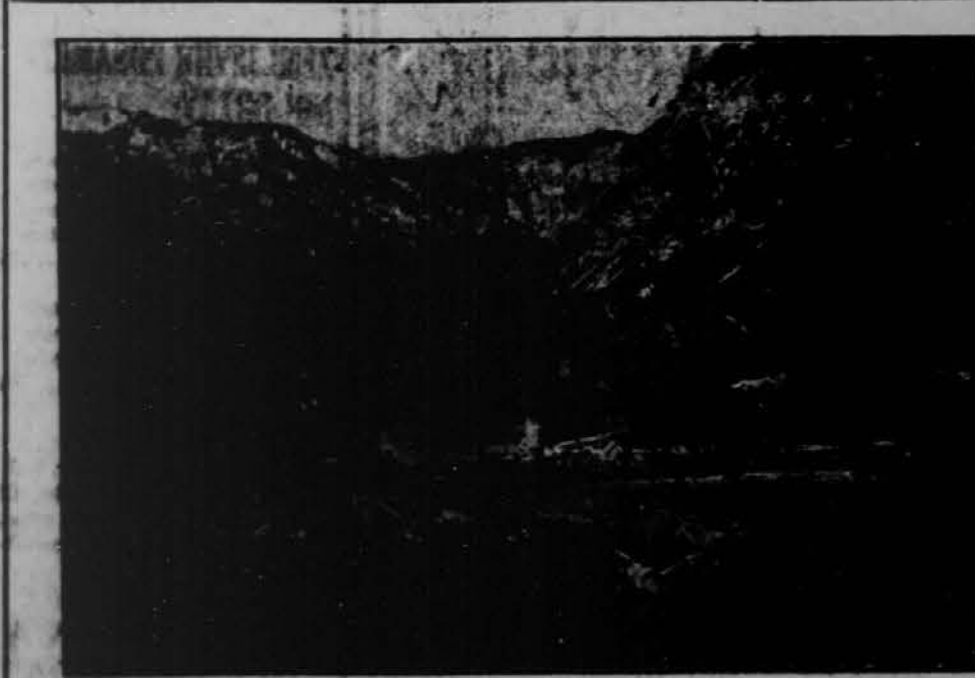
— Sam, peš.

— Kako je bil oblečen?

— Kakor vsak dan.

— Kaj se je zgodilo? Kaj ga je pripravilo do tega, da je odšel baš ko bi moral sprejemati goste?

(Dalje prihodnjem številu.)



V stoterih slovenskih domovih boste našli to knjigo umetniških slik. Naročite jo že vi.

"Naši Kraji"

Slike so iz vseh delov Slovenije in vemo, da boste zadovoljni.

Zbirka 87 fotografij v bakrotisku na dobrem papirju vas stane —

\$1.

Bohinjsko jezero

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET, NEW YORK

V PREDPRODAJI —

Slovensko-Amerikanski

KOLEDAR

ZA LETO 1938

IZIDE NOVEMBRA MESECA

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA... POVESTI... ZEMLJEPISJE... ZGODOVINA... NARAVOSLOVJE... S SLIKAMI

LETOS BO POSEBNO ZANIMIV

Cena Koledarja je 50 centov.

NAROČITE PRI:

KNJIGARNI

"Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York

NE MOREM TI RAZODETI...

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

51

"Mogoče bom nekega dne imela toliko moči, da bom z vami o tem govorila — sedaj še ne morem — prestrašno je!"

Zadnje besede ji vdarijo kot krik iz njenih ust. In Werner vidi, da jo mora varovati in da je ne sme več dalje vznemirjati. Zato je vesel, da Rena zopet pride v sobo.

Rena dobro opazi, da sta se morala oba boriti za zbratnost in jima skuša to olajšati s tem, da jima kaj veselega pripoveduje. Takoj tudi izve, da je Werner za Hansa preskrbel službo ter pravi zelo resno in mirno:

"Gospici Gardi je mogoče za to samo čestitati, četudi po mojem mnenju mladi gospod ne bo nič kaj vesel. Saj nedavno mi je povedal, da se po njegovih žilah preteka samo gosposka kri in da se ne more odločiti, da bi prevzel kako odvisno službo."

Garda nagubančič čelo. "Zdi se mi, da klepeta mnogo neumnosti. Kdor hoče vladati, se mora šele naučiti služiti."

Nekaj časa se še pogovarjajo in Rena se posreči oba zopet razvedriti. Nato pa zavoni telefon in oglasi se baron Karol Ranek. Svojega sina seveda ni našel v hlevih, temveč ležečega na divanu v njegovi sobi, kadečega cigareto in zatopljivega v nek francoski roman. Nad očetom se je samo razjezil, oče pa je imel še toliko odločnosti, da ga je postavil pred izbiro: ali sprejme službo, ali pa je med očetom in si pom prekinjena vsaka zveza. Hans nejevoljen nekaj godrnja in se brani z vsemi štirimi, kajti prav nič mu ni bilo za službo, v kateri bi moral delati. Toda oče izprevidi, da se mora te priložnosti poslužiti in tako ostane odločen in Hans mora slednjem obljubiti, da sprejme službo in da bo prihodnji ponedeljek odpotoval.

Baron Ranek to sporoči Gardi — seveda pa ji ni povedal, kako težko je pripravil Hansa, da se je vdal. Ravno nasprotno ji pravi:

"Hans je presrečen, da more sedaj pokazati, kake zmožnosti ima v sebi. Pozneje se ti bo še sam zahvalil in na to že komaj čaka. Prosim, povej gospodu Sassenu, da se mu tudi zahvaljujem."

"Upam, da bo sedaj Hans pokazal, da je cel mož, ti pa mu še moreš reči v njegovo spodbudo, da bo, kadar bo pokazal svojo sposobnost, dobil tvoje mesto na Gosegu, kadar boš stopil v pokoj. Toda najprej mi mora dokazati, da je zmožen kaj napraviti."

"Zelo si dobra, Garda," odgovori baron Ranek malo umerjeno, kajti ni mu bilo ljubo, ako ga je kdo spominjal na njegovo starost. Hans seveda tudi jeclja nekaj zahvale Gardi in tudi Wernerju ter naznani svoj nastop za prihodnji ponedeljek.

Toda tako je bila zadeva srečno končana. Garda je storila, kar je bilo v njeni moči, da bi svojega bratrance privela na pravo pot.

Na hvaležnost ni računala in je tudi vedela, da ji ne bodo nikdar za nobeno stvar, ki jim jo je, ali pa jim jo še bo storila, iz srca hvaležni. Toda tega ni delala zaradi zahvale in hvaležnosti.

Ko se Werner odpravi, ga obe dami spremite na konjih, na križpotju se Werner poslovijo, prej pa še prosijo Gardo in Renko, da bi prihodnjo nedeljo prišli na kosilo na Burgverben. "Gospici Holl mora tudi enkrat videti Burgverben in naša gospodinja se je ponudila, da bo za predstavnico in gardedamo. Klaus že razmišlja o velikanski pojedini, da nama bo delala čast."

Tako jima pravi in obe dami smeje sprejmete njegovo povabilo. Pred slovesom se obe izročite pozdrave za Klausu. Nato se ločijo, toda Werner še dolgo stoji na križpotju in gleda za slokima jahalkama — ali boljše, za eno.

Garda in Rena najheta oskrbnika na njivi, ko preiskujeta novi stroj. Uljudno ju pozdravi in ko ga Garda vpraša, kako kaj gre njegovi mladi ženi, jo žareče pogleda:

"O, milostljiva gospica, poje in smeje se ves dan in je presrečna. Najino lepo stanovanje je kot škatljica. Ali nama ne bi hoteli enkrat dodeliti časti, da naju obiščete?"

Garda mu smeje priklama. "Kmalu enkrat, gospod oskrbnik; tako naglo nočemo motiti. Prihodnji teden pa vas prav gotovo obiščeve."

"To bom povedal Liziki; to bo vesela in ponosna." Garda se razgovarja o kakovosti novega stroja in Rena občuduje Gardino poljedelsko znanje.

Ko ste na potu domov, ji Rena pove svoje občudovanje. Garda vzdihne:

"Oh, Rena, saj za nekaj mora biti človek na svetu — kdo ve — kako dolgo bom še."

Rena jo vprašujoče pogleda.

"Pri vaši mladosti bo to še zelo dolgo."

Zamišljeno gleda Garda pred se.

"Toda tudi v mladosti more človek postati nezmožen za delo."

"Sedaj imate zopet črne misli, Garda, tega ne smete."

Garda se vzravna.

"Ne, imate prav, nobene ure ne smem zapraviti s potrtostjo, ako jo morem še z razumom vziti. Torej prihodnjo nedeljo nas zopet čeka veselje. V Burgverbenu vam bo všeč; je lepa, stara hiša, pravi stari grad. Zidovje je spodaj debelo en meter in hiša ima mnogo sob. Ravno kaj takega sta sta Sassenova brata po bivanju v trezni Ameriki hotela imeti. Hotela sta imeti nekaj romantičnega, česar v Ameriki ni. In kaj takega najbrže v Ameriki tudi ni mogoče najti. Ali ne mislite, da sta oha brata neka prav posebna mešanica?"

Rena se zasmije.

"Čelo čudovito lepa mešanica; napol pametna Amerikanca, ki z igračo opravlja ta ves business, napol pa viteza brez strahu in graje. Vsakdo mora imeti veselje nad njima."

Garda se sanjavo nasmeje.

"Kaj ne — vsak jih mora imeti rad?"

"Ker vsa sami, vam morem pritrditi, ne da bi mi bilo treba zardeti. Gospoda ne slišita in se ne bosta mogla preznati. To bi bilo tudi škoda."

(Dalje prihodnjaj)

Razne vesti.

SESTANEK PRI "ŠEHREZADU" PAPIR JE RAZDEL ZAKON.

Mlada, mična dama iz odlične budimpeštanske družine je tožila svojega moža za vzdrževalnino. Dama, ki je zelo izobražena, je v tožbi obširno opisala svoj srečni zakon, ki ga je uničila čudna muhavost usode: Dama je prebila zrelostne izpite v Budimpešti, prišla je pozneje v Italijo in se je vpisala na turinsko vseučilišče. Tam se je seznanila z nekim madžarskim trgovcem, ki so mu poslali v Italijo zelo dobro uspevali. Kmalu potem sta se v Budimpešti poročila. Zakon je bil zelo srečen. Žena se je odrekla študiju, da bi se lahko posvetila možu in domu. Sreča je dosegla višek, ko je opazila, da ji je pričakovati veselega dogodka. Prav tedaj pa se je zgodilo nekaj nepričakovane. Nekega dne je vkuhalavala sadje. Za to delo je rabila star časniški papir. Nenadno je obstala. Oči so ji šle slučajno preko vrstice in je opazila ime svojega moža.

Stari članek je poročal o neki sodni razpravi v Italiji, pri kateri so njenega moža zavoljo oduševskih čin obsodili na 4 tedne ječe. Ta dogodek, ki se je bil zgodil pred petimi leti in o katerem ni vedela ničesar, je vplivalo nanjo tako porazno, da se je vsa njena ljubezen spremenila v brezmejno sovraštvo, kakor sama pravi. Z možem, ki je sedel v ječi, ni hotela živeti nit minuto več pod isto streho. Ostavila ga je za vedno. Pri razpravi pred prvo instanco je mož menil, da ni dal v času, ko sta živela skupaj, ženi pač nobenega povoda za takšno postopanje. Prva instanca je njeno tožbo tudi zavrnila. Tudi sodišče se je postavilo na stališče, da se mora svoječasno dejanje ni bilo tako težko, da bi moglo opravičiti ženinovo ravnanje. Višja instanca pa je ugodila ženinemu prizivu, in ji je priznala alimente. Utemeljila je svojo razsodbo s tem, da ni vedela žena ničesar o prejšnjem

Spomin na tisti večer v "Šeherezadu" ju je privedel do tega, da sta potem še večkrat plesala v raznih plesnih lokalih tega kraja. Kopalnice sta na zadnje zapustila kot zaročena. Pariška "Šeherezada" pa je kot pravljeno simboliko uveljavila še v drugem primeru, povzročila je namreč, da sta se poročila tudi mati prince Bernharda in lastnik tega lokala, že omenjeni polkovnik Pančulidzev.

Po svoji zaroki s holandsko prestolonaslednico je prišel princ skupaj s svojo materjo v Pariz in jo je povedel v "Šeherezado", kjer je našel svojo srčno. Polkovnik je s svojo impozantno zunanostjo in ljubeznivostjo nupanjal na pričevo mater velik vtis, tako da sta se nekoliko mesecev pozneje poročila. Na njeno željo je prišel k poroki v uniformi.

Polkovnik Pančulidzev je odšel nalašč zavoljo tega v Varšavo, da si je dal pri nekem vojaškem krojaču urezati uniformo tistega ruskega huzarskega polka, s katerim je bil služil do konca vojne in ki je imel tudi v Varšavi svoj sedež.

VAŽNO ZA NAROČNIKE.

Poleg naslova je vsakdo do tega imata plačano naročnino. Prvi mesec pomeni mesec, druga dan in tretje pa zeto. Da nam priložite vsaj en delček dela in stroškov, Vas prosimo, da skuhate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite naročnino aravnost nam ali pa plačajte našemu zastopniku v vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kolikor imena so tiskana s debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

VEČINA TEH ZASTOPNIKOV IMA V ZALOGI TUDI KOLEDARJE IN PRATIKS; ČE NE JIŠ PA ZA VAS NAROČE. — ZATO OBIŠČETE ZASTOPNIKA, ČE KAJ POTREBUJETE

- CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Lumbin
COLORADO: Pueblo, Peter Cullig, A. Sarril Walsenburg, M. J. Barak
INDIANA: Indianapolis, Fr. Zupančič
ILLINOIS: Chicago, J. Bevcik, J. Lukanich Cicero, J. Fabian (Chicago, Čl. v. v. in Illinois)
Joliet, Mary Bambich La Salle, J. Spelich Mascoutah, Frank Augustin North Chicago in Waukegan, A. A. thias Warick
MARYLAND: Kittmilller, Fr. Vodopivec
MICHIGAN: Detroit, L. Plankar
MINNESOTA: Chisholm, Frank Goube Ely, Jos. J. Pesbel Eveleth, Louis Goube Gilbert, Louis Vesel Hibbing, Jola Povše Virginia, Frančik Miryatich
MONTANA: Roundup, M. M. Fanian Washoe, L. Champa
NEBRASKA: Omaha, F. Broderick
NEW YORK: Gowanda, Karl Strachin Little Falls, Frančik Mladic
OHIO: Barbours, Frank Truan Cleveland, Anton Bobek, Član, Kart



4 BOŽIČNI IZLETI pod Osebnim Vodstvom v JUGOSLAVIJO

ODPLUTJA IZ NEW YORKA: BERENGARIA 24. nov. . QUEEN MARY 2. dec. AQUITANIA 8. dec. . QUEEN MARY 15. dec.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY 216 West 18th Street New York



MEDPOTOMA (Nadaljevanje z 2. strani)

življenju svojega moža, dokler ji ni prišla tista makulatura v roke. Verjetno je, da bi se z njim ne bila poročila, če bi bila prej vedela, kakšen je bil njen mož.

LORD ROTSCILD JE ZBIRAL BOLHE.

Poročali smo že, da je umrl poglavar londonske veje Rotschildov lord Rotschild. Pokojni je slovel po svojih naravoslovnih zbirkah, ki spadajo med najpomembnejše privatne zbirke na svetu. Njegovo zanimanje je bilo osredotočeno zlasti na majhne živalce in imel je krasne zbirke hroščev, stenice in bolh. Lord Rotschild je bil samec in spadal je med najstarejše in najuglednejše člane kluba starih samecev. Od leta 1899 do 1910 je bil član spodnje zbornice kot poslanec liberalne stranke. Največji govor, kar jih je kdaj govoril, se ni nanašal na finančna vprašanja, temveč na ribe, ki niso dosegle normalne dolžine.

Lord Rotschild je sam založil in izdal knjigo o izumrlih vrstah ptic. Stroški so znašali 20.000 funtov sterlingov. Leta 1932 je prodal velik del svojih zbirk, nad 300 tisoč eksemplarjev, za 100.000 funtov sterlingov newyorškemu muzeju. Njegov naslednik mladi Viktor Rotschild se bavi z biofiziko in dela v bančnem zavodu N. M. Rotschild. V nasprotju z dosedanjim tradicijo Rotschildov, se zelo zanima za sionistični pokret.

VAŽNO za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vred naše dolgotrajne skuhnje vam zamerimo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebne prekrbete, da je potovanje usobno in hitro. Zato se za vse obrnite na nas za vsa pojasnila. Mi preskrbimo vse, bodisi preizje za povratna dovoljenja, potni liste, vizejo in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavna, za najmanjšo strošek. Nedržavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi in Washingtona povratno dovoljenje. RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec. Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljanje vam, da boste porali in usobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (Travel Bureau) 216 West 18th Street New York, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, rezervacijo kabin in pojasnila za potovanja. SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (Travel Bureau) 216 W. 18th St., New York

KRETANJE PARNIKOV SHIPPING NEWS

- 6. oktobra: Saturnia v Trst Queen Mary v Cherbourg
7. oktobra: Ile de France v Havre
8. oktobra: Bremen v Bremen
9. oktobra: Conte di Savoia v Genoa
13. oktobra: Normandie v Havre Aquitania v Cherbourg
15. oktobra: Europa v Bremen
16. oktobra: Rex v Genoa
20. oktobra: Queen Mary v Cherbourg
23. oktobra: Vulcania v Trst Champlain v Havre
26. oktobra: Bremen v Bremen
27. oktobra: Aquitania v Cherbourg
28. oktobra: Ile de France v Havre
30. oktobra: Conte di Savoia v Genoa

imel kovčeg odprt in potisnil "prepovedan sad" bližnjemu potniku pod površnik, in vse je bilo v redu v par trenotkih. Pa so včasih rekli, da naglica ni nikoli dobra. V tem slučaju se je le izkazala. K o n e c

ZEMLJEVIDI

STENSKI ZEMLJEVIDI JUGOSLAVIJE Na močnem papirju s platenimi pregibi7.50

POKRAJNI ROČNI ZEMLJEVIDI: Jugoslavija 30 Dravska Banovina 30

CANADA 40

ZDRUŽENIH DRŽAV VELIKI 40 MALI15

NOVA EVROPA 60

ZEMLJEVIDI POSAMEZNIH DRŽAV: Alabama, Arkansas, Arizona, Colorado, Kansas, Kentucky, Tennessee, Oklahoma, Indiana, Montana, Mississippi, Washington, Wyoming 25

Illinois, Pennsylvania, Minnesota, Michigan, Wisconsin, West Virginia, Ohio, New York, Virginia 40

Naročilom jo priložiti denar, bodisi v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 evra. Če pošljete gotovino, rekomandirajte pismo.

KNJIGARNA "GLAS NARODA" 216 W. 18 Street New York, N. Y.